

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Φαίνεται πώς, ἂ θέλοντ οἱ Ἀθηναῖοι, τὸ φετινὸ χειμῶνα θάβουμε θέατρο τῆς προκοπῆς στὴν Ἀθήνα ὄξω ἀπὸ μπακάλικους ὑπολογισμοὺς κι ἀπὸ ἀσυνείδητα καλοπιάσματα τοῦ λαϊκοῦ γούστου.

Τὸ «Πανελλήνιο» μὲ διευθυντὴ τὸν κ. Θωμᾶ Οἰκονόμου, σώνει λίγο νὰ ὑποστηριχτεῖ ἀπὸ τὸ κοινὸ, καὶ θάβαι τὸ θέατρο πὸν θὰ τιμήσει τὴν πρωτεύουσα καὶ θὰ μᾶς ἀποζημιώσῃ γιὰ τίς καλοκαιριάτικες ἀηδίες.

*

Ἀρχίησε τὸ περασμένο Σάββατο μὲ τὸ ἔξοχο ἔργο τοῦ Μαξίμ Γκόρκυ «Στὸ Βυθό». Τὸ πρῶτο βῆμα του μᾶς ἀπέλυσε γιὰ τὸ κοινὸ μας. Τὸ ἔργο εἶναι ἔξοχο· κάθε πρόσωπο τοῦ ἔργου καὶ ξεχωριστὸ δράμα· κάθε λέξη του διαμάντι· κάθε σκηνὴ καὶ μπαλταδιὰ γερὴ κατὰ τῆς κοινωνικῆς σαπίλας καὶ τῆς ἀδικίας τῆς ζωῆς. Παίχτηκε ὑπέροχα· ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδα κ. Νίτσα Μουστάκα ἴσαμε τὸν πῶ πρωτόπειρο ἠθοποιό, τὸν κ. Ρώτι, πὸν σ' αὐτὸ τὸ ἔργο πρωτοβγήκε στὴ σκηνή, ὅλοι καλοί, ὅλοι στοὺς ρόλους τους μέσα, γιὰ εἶχανε διδαχτεῖ ὅλοι ἀπὸ τὸν κ. Οἰκονόμου—τὸ μόνο δὲ σκηρικὸ δάσκαλο πὸν χουμε—καὶ εἶχανε διδαχτεῖ ἔτσι πὸν νὰ φαίνεται πὸς ὁ ἴδιος ὁ κ. Οἰκονόμου παρασταίνει στὴ σκηνή.

Στὸ ἔργο αὐτὸ ὁ κ. Κοιτογιάννης, ποῦπαιζε ἴσαμε τώρα σὲ Γερμανικὸ θέατρο, ζωντάνευσε ἀληθινὰ τὸν «ἀλκολικὸ ἠθοποιό»—ἔσαν ἀπὸ τοὺς δυσκολώτερους τύπους πὸν βρίσκονται στὸ ἔργο τοῦ Γκόρκυ.

*

Καλὸ λοιπὸν τὸ ἔργο, καλὴ καὶ ἡ ἐχτέλεση, μὰ ὄχι τόσο φίνο καὶ τὸ ἀκροατήριο, γιὰτὶ δὲν τὰ κατάφερε νὰν τὸ πολυτιώσῃ τὸ ἔργο, νὰ μπεῖ μέσα στὴν οὐσία του, νὰντικρύσῃ τὴν ψυχὴ του.

Πέτυχε τὸ ἔργο, μὰ δὲν πέτυχε καὶ τὸ ἀκροατήριο· κι αὐτὸ εἶναι τὸ ἀπελπιστικόν. Ὡστόσο τὸ ἀπελπιστικώτερο εἶναι πὸς μερικοὶ δικοὶ μας θεατροβιομήχανοι, ἀπὸ συναδερφικὴ ἀντιζηλία(!), θορυβούσανε στὰ διαλείμματα καὶ φωνάζανε πὸς τέτια ἔργα δὲν εἶναι γιὰ τὸ κοινὸ μας!

Φυοικώτατο. Μὰ ἴσια ἴσια αὐτὸ ἀγωνίζεται νὰ καταφέρει κι ὁ κ. Οἰκονόμου, ἂν κάπως βοηθηθεῖ. Νὰ μᾶς ἐτοιμάσῃ δηλ. ἓνα κοινὸ πὸν νάβαι γιὰ τέτια ἔργα.

ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ